

ROČENKA 9. B

2003 - 2012

SEZNAM ŽÁKŮ:

Brada Lukáš

Cágová Aneta

Caknakisová Natálie

Czödör Denis

Červenka David

Hořínová Libuše

Hvižd' Roman

Jelínková Markéta

Krčmářová Diana

Křištofová Michaela

Mičíková Monika

Michálek Dominik

Ondrašík Jan

Salvet Tomáš

Šlapetová Barbora

Šlorová Lenka

Turek Lukáš

Vrabka Karel

SEZNAM UČITELŮ:

Třídní učitelka:

Kurečková Taťána (Dějepis, Volba povolání, Pracovní výchova)

Ředitel školy: Knapp Karel (Informatika)

Zástupce ředitele: Pokorný Milan (Finanční gramotnost)

Nižší stupeň:

Závodná Zdena (1. až 2. třída)

Vyležíková Jana (3. až 5. třída)

Hazučová Taťána (4. až 5. třída, hudební výchova)

Vyšší stupeň:

Adámek Michal (Zeměpis, Tělesná výchova, PVP Sportovní hry)

Akritidis Čtvrtníčková Nela (PVP Německý jazyk)

Chytilová Kateřina (Tělesná výchova)

Glötzerová Veronika (Hudební výchova, PVP Německý jazyk)

Kostelníková Pavlína (Matematika, PVP Přírodovědný seminář, Informatika)

Macková Hana (Přírodopis, PVP Přírodopisný seminář)

Mertová Věra (Fyzika, Chemie)

Doležalová Renata (Český jazyk, Anglický jazyk)

Pokorná Jana (Občanská výchova)

Santariusová Irena (Výtvarná výchova)

Žlebčíková Radka (Pracovní výchova)

Gavendová Radmila (Tělesná výchova)

Handlířová Magdaléna (Anglický jazyk, Hudební výchova)

Zapletalová Jana (Český jazyk, Občanská výchova)

Michková Jana (Český jazyk, Občanská výchova)

Klimešová Marie (PVP Německý jazyk)

Mé milé třídě.

V 6. třídě jsem se na Vás hodně těšila,
co s Vámi zažiju jsem netušila.
Vaše legrácky mě často bavily
a vyučování nám krátily.

A co kluci?
Stále hrají,
fotbal je hlavně baví.
Na hřišti by nechali i svou duši,
v dresech Vám to fakt sluší.
Diabolo bylo v kurzu dlouho,
o přestávkách se trénovalo.
Lítalo dolů i nahoru,
kluci se stali mistry svého oboru.

A co holky?
Úsměv jim zvoní na tváři,
radosti často zazáří,
jsou tu přece jejich školní lásky,
které mi na čele přidávaly vrásky.
Objevily se i hádky,
abyste zas byly kamarádky.
Hlavně jste parádnice,
sluší Vám to, holky, stále více.

Často jste se divili,
že jste po sobě neuklidili,
ve třídě nebo v šatně
na pořádek jsem čekala marně.
Přesto doufám, že moje výchovné úsilí
dojde v budoucnu ke svému cíli
a hrubá slova i nepořádek Vám budou navždy cizí.

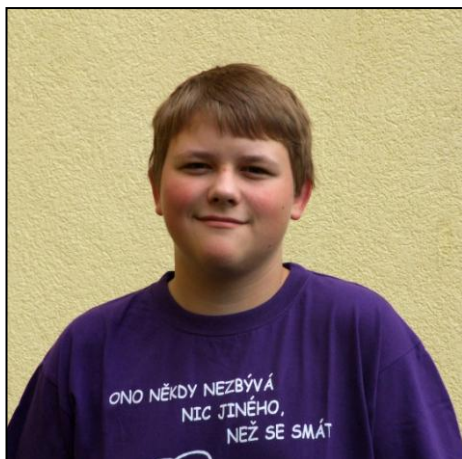
Milá třído,
jsem ráda, že jsem Vás poznala
a za ty čtyři roky s Vámi nezestárla.
Ať se Vám v životě daří
a splní všechna vysněná přání.
Ať máte práci, která Vás baví,
a k tomu štěstí a zdraví.
A na cestu přidávám dvě rady:
mějte rádi druhé i sebe
a co nejvíc se usmívejte.
Těším se opět na setkání s Vámi
kdykoliv a kdekoliv!

Mějte se krásně!
Vaše třídní

P. S. A na zázraky věřte! Táňa Kurečková ☺

Brada Lukáš

Datum narození: 1. 12. 1996

Adresa: Boženy Němcové 10, Město Albrechtice, 793 95

Přijat na: SŠ obchodu, gastronomie a designu Praktik Olomouc, obor – kuchař

Haiku:

Venku hustě sněží,
za oknem se dítě směje
a brečí...

9 let ve škole moc nebo pomoc?

Jaký máte názor na školu? Když jsme byli malí, asi hodně z nás od rodičů slyšelo: „Škola je základ života!“ nebo „Dobře se uč, abys měl dobrou práci!“ atd...

Pro většinu lidí škola představuje úmorné vstávání od pondělí do pátku, vždy kolem šesté hodiny ranní. Nebo chvíle, kdy je žák ve škole, co chvíli se dívá na hodiny a přeje si, ať už učitelka přestane něco vysvětlovat a ať už zvoní. Ale škola má taky svá plus. Ve škole máte jistotu, že se něco naučíte a poznáte nové kamarády. Já mám ze školy asi smíšené pocity. Ano, přiznávám se, taky se mi někdy nechtělo do školy, bylo to z různých důvodů, a proto jsem párkrát rodičům řekl, že mě bolí břicho nebo hlava, abych do školy nemusel. Ale byly dny, kdy jsem se do školy opravdu těšil buď na kamarády, nebo na test, na který jsem se naučil. Nechci nějak poučovat, ale něco vám řeknu. Na základní školu chodíte jen jednou a byla by škoda ji flákat a chodit za školu. Zním pár lidí (nechci jmenovat), kteří si tím dost zkazili život. Opravdu, nemá to cenu, jen si tím nastřádáte problémy!

Základní škola mě toho hodně naučila a byla v celku zábavná, ale hlavně pro mě bylo chození na základní školu velkou životní zkušeností.

Vzkaz od spolužáků:

Vášnivý rybář, stydlivý, nepřehlédnutelný, i když toho moc nenamluví, člověk se s ním vždycky zasměje. Do budoucna ho vidíme u plotny v jeho vlastní restauraci v pořadu Ano, Šéfe!

Cágová Aneta

Datum narození: 22. 10. 1996

Adresa: Osvobození 2, Město Albrechtice

Přijata na: Střední škola gastronomie, hotelnictví a služeb SČMSD Šilheřovice, obor - kadeřník

Haiku:

Svět je jako motýlí křídla.
Barevná, ale zavřená,
černá jako noc.

Bez školy by nás to nebavilo

Co si představím, když se řekne škola? Hlavně spoustu přátel a přehnaně moc učení. I když jsem vždy nadávala na Marii Terezii, že zavedla povinnou školní docházku, dnes jsem za to ráda. Bez školy bych byla nevzdělaný člověk, který by se neuměl podepsat ani si spočítat výplatu nebo si přečíst složenky, které musí zaplatit.

Co mi škola vzala, vím naprosto přesně, a to je mnoho času, který bych mohla využívat jinak. Třeba s kamarády nebo s rodinou. Ne vždy jsem byla hodná a poslušná žákyně, občas jsem byla pěkné číslo. Musím se přiznat k chození za školu, vlastnoručně psaným omluvenkám do tělocviku nebo k podepisování špatných známek za rodiče.

Vzpomínám na svoji první pětku. Čekala jsem výprask, stal se však opak. Taťka se mi začal vysmívat a já plakala. Když dnes dostanu už asi stopadesátou pětku, řeknu si jen „Život je boj“.

Zajímalo by mě, jak budeme žít za dvacet let. Možná se z některých stanou milionáři, spokojení alkoholici nebo vyučení řemeslníci, kteří budou žít pohodový život. Vzpomenu-li si na základní školu, vybavím si asi nějaký průšvih, anebo některé hodné či vtipné spolužáky. Co na to říct, základka je PROSTĚ nejlepší a celý život na ni budu vzpomínat.

Vzkaz od spolužáků:

Vysoká tmavovláska s nejdelšíma nohama ze třídy, která zbožňuje, když je středem pozornosti, a která nesnáší školu. Tak ať si té pozornosti dlouho užívá!

Caknakisová Natálie

Datum narození: 21. 3. 1997

Adresa: Odboje 21, Město Albrechtice

Přijata na: Obchodní akademie Opava – obor obchodní akademie

Haiku:

Jedno stéblo trávy
bylo by pro mne celou loukou.

Školní docházka

Jako většina předškoláků jsem se těšila do základní školy, ale postupem času ve mně to nadšení mizelo. Na první den své školní docházky si bohužel nepamatuju, podle mamky jsem byla už v šest hodin na nohou a ptala se, kdy tam konečně půjdeme. Teď jsem ráda za každých pět minut spánku navíc.

Ještě před pár měsíci jsem měla názor na školu úplně jiný než dnes. Můj dnešní názor je stokrát pozitivnější, nedávno jsem si pod školou představila hromadu úkolů, kvůli kterým mi zůstávalo méně času na trajdání venku, ranní vstávání, učení a některé ty špatné známky, kvůli kterým jsem ven vůbec nemohla, ale nyní se mi vybaví moji spolužáci, učitelky a společně strávené dny, na které budu ráda vzpomínat.

Když popřemyslím, tak přijdu na to, že mi škola vlastně nic nevzala. Možná jenom těch pár hodin spánku. Spíš jsem od ní hodně dostala. Například kamarády, sice i ty falešné, ale ti se také počítají, vědomosti, přípravu na budoucí život a hodně zážitků.

I když si nepřetržitě každou hodinu stěžuji a říkám, že se těším na střední, tak všechno nemyslím úplně vážně. Jasně je, že se těším na nový život na nové škole, ale ta moje základní škola mi bude chybět a ne jenom ona, ale všechno a všichni, co s ní mají něco společného. Jsem ráda za tu možnost navštěvovat ji a vůbec, je mi líto všech dětí, kteří tohle neznají a nemají to štěstí poznat, že povinná školní docházka má něco do sebe.

Vzkaz od spolužáků:

Drobná, bystrá, kamarádká, velká fanyнка Justina Biebra. Protože sama zatím neví, co od života chce, přejeme jí jen to nejlepší.

Czödör Denis

Datum narození: 13. 5. 1996

Adresa: Krnovská 2, Město Albrechtice

Přijat na: Střední škola zemědělství a služeb Město Albrechtice, obor strojní automobilový mechanik

A co dál?

Za necelý měsíc vycházím Základní školu v Městě Albrechticích a popravdě mířím rovnou přes plot. Odcházím totiž na Střední školu zemědělství a služeb Město Albrechtice. Přesně jdu na učební obor strojní automobilní mechanik (SAM). Ale jak si tak myslím, v praxi se tím živit nebudu. Myslím si, že se nebudu živit hlavou, ale rozumem. Chytrý jsem, vychytralý taky, nic mi nechybí, až na řidičský průkaz. Ale až ho budu mít, tak si pořídím „Superba“, který má jenom 282 koní, a budu si dávat závody z Linhartov do Albrechtic s paní učitelkou Doležalovou. Budu jezdit za holkama, do kasín a sázet v Tipsportu. Možná jednou budu jako Martin Staszko a vyhraju nějaký ten „meloun“ v pokeru. Anebo brzy umřu a toho řidičáku se nedočkám, ale to by mi bylo jedno. Aspoň bych se nemusel dívat na to, jaká je v dnešní době mládež, jak David Ráth a ostatní jeho kumpáni kradou peníze státu a nechávají se uplácet. Na Zemi je sedm miliard lidí a nikdo není poctivý!

Vzkaz od spolužáků:

Třídni rebel, nejlepší kamarád pana ředitele, pravá ruka pana školníka a zdroj vrásek pro učitele. V budoucnu ho vidíme buď jako majitele velkého kasína, anebo jako šéfa albrechtické mafie. Ať se Ti ty penízky sypou, Denisi.

Červenka David

Datum narození: 16. 7. 1997

Adresa: Slezské Rudoltice 57

Přijat na: SŠAMP – technická administrativa

Haiku:

Na krbu spí kočka,
venku mrzne pes
a za oknem padá vločka.

Moje základní škola

Sotva si vzpomínám, jaké byly moje školní začátky. Od první do čtvrté třídy jsem chodil do školy ve Slezských Rudolticích. Když mě potom přijali na základní školu v Městě Albrechticích, tak jsem byl šťastný a opravdu se mi tady líbilo. Největším zážitkem pro mě bylo první setkání s ředitelem, protože mi bylo divné, že jsem se na něj musel dívat až ke stropu. Škola mě leccos naučila, třeba jak se domluvit anglicky nebo jak se mám správně chovat. S učiteli je tu legrace a paní Kurečková nám hodně pomáhá. Z celých těch pěti let byl pro mě nejtežší poslední ročník, protože jsem se musel připravovat na přijímací zkoušky. Kdyby nebylo dobré školy a učitelů, tak se na žádnou školu nedostanu. Základní škola pro mě letos končí a začíná čtyřleté studium v Krnově. Odnáším si do dalšího života spoustu dojmů a ponaučení.

Vzkaz od spolužáků:

Fotbalista tělem i duší, který záhadným způsobem dostává z písemek velmi slušné známky, i když v hodině to vypadá, že neumí vůbec nic. Vzhledem k jeho legrační anglické výslovnosti všichni doufáme, že angličtinu ve svém dospělém životě nebude potřebovat.

Hořínová Libuše

Datum narození: 14.1 1997

Adresa: Slezské Rudoltice 20, 793 97

Přijata na: Střední škola hotelnictví a služeb a
Vyšší odborná škola Opava p.o.

Haiku:

Sluníčko, vítr, ptáci,
vítejte, jaro.

Škola

Pod slovem škola si většina z vás asi představí velkou budovu, vysokého pana ředitele, oblíbené či naopak méně oblíbené kantory, spolužáky, kamarády, úkoly. Každý z vás určitě tisíckrát ve škole slyšel: „My jsme měli nějaký úkol? Dáš mi ho opsat? Zkouší, nebo píšeme?“ Když se ale na to podíváte z té druhé stránky, tak musíte uznat, že jste se naučili jak dát první pomoc, umíte vypočítat různé příklady, domluvíte se anglicky, popřípadě německy, a většina z vás ovládá pravopis, ale vraťme se na začátek. Znáte to. Poprvé jdete do školy, těšíte se, bohužel každým rokem to nadšení upadá a v deváté třídě vaše snaha končí. Odcházíte na jinou školu, jiní spolužáci, jiné předměty, jiná budova, jiní kantoři. Ale vzpomínky na základní školu vám nikdo nevezme. Po těch pěti letech ve škole ve Městě Albrechticích jsem pochopila, o co jde našim kantorům. Ne, nejde jim o to dát vám schválně špatnou známku, ale o to, aby vás něco naučili. A s tím se s vámi loučím.

Vzkaz od spolužáků:

„Mikinová lady“. Jediná, která bezpečně nikdy nenesla úkoly do JČ. Přejeme jí, aby u jejího kadeřnického salónu stála vždycky fronta a aby si našla manžela, kterého bude mít stejně ráda jako své mikiny.

Hvižd' Roman

Datum narození: 5. 3. 1997

Adresa: Slezské Rudoltice 6

Přijat na: SPS stavební Opava, obor - architektura

Haiku:

Za oknem fičí,
blesky se bouří
a brácha se bojí.

Co bychom si bez školy počali?

Když se poví škola, některé děti jako první věc napadne nuda, jiné příjemné věci a zajímavé zážitky, další, že se zapomněli naučit fyziku nebo jiný předmět, anebo že jim z češtiny vychází zlá známka a nestihnou si ji už opravit. Každého však asi napadne něco jiného.

K čemu nám vlastně škola je? My, kteří do ní chodíme, tvrdíme, že to je ztráta času. Ale naši rodiče nesouhlasí, trvají na našem vzdělání a jsou přesvědčení, že nesmíme zameškat ani jednu hodinu.

Všichni známe to ranní stávání, kdy na nás mamka křičí: „Vstávej a běž se nachystat do školy!“ Asi nikdo z nás to nemá rád a raději by zůstal v posteli, ale to nemůžeme. Ve škole se pak ptáte: „To byl nějaký úkol? Máš ho? A dáš mi ho opsat?“ Tak proč tedy chodíme do školy? Berte to tak: Kde bychom zažili tolik srandy, získali tolik přátel a tolik znalostí? Všichni bychom si měli přiznat, že bez školy bychom byli úplně ztraceni.

Podpis bez školy: xxx

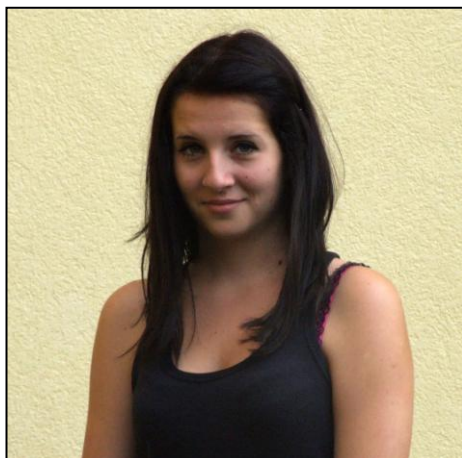
Podpis se školou: Hvižd'

Vzkaz od spolužáků:

Týpek, který nás dokáže jak rozesmát, tak pořádně naštvat. Snad jednou budeme jezdit po mostech, které projektoval.

Jelínková Markéta

Datum narození: 30.11 1996

Adresa: Hynčice 230

Přijata na: SŠAMP – technika administrativa

Haiku:

To je zase den,
za tři dny jedem,
ať už tam budem.

Škola

Naše škola v Městě Albrechticích je vedena pevnou rukou našeho šerifa Karla Knappa. Škola byla vystavěna roku 1929 jako německá, později ovšem jako česká škola. Naše škola se po celou dobu měnila v ještě lepší místo na učení a sport. Máme zde krásnou tělocvičnu, moderní učebnu výpočetní techniky. Naši učitelé vedou školní kroužky pro holky i pro kluky, abychom něco uměli, ale taky se pobavili, například kroužek fotografování, gymnastický kroužek, sborový zpěv a novinářský kroužek.

Naše škola byla bezvadná v tom, že jsme se mohli seznámit s různými zajímavými lidmi. Naposled to byl vojenský veterán pan Kulíšek, který nám vyprávěl o vojenských misích v Gruzii a Iráku. Minulý rok nás navštívili hosté z Afriky a předváděli nám domorodé tance a hudební nástroje.

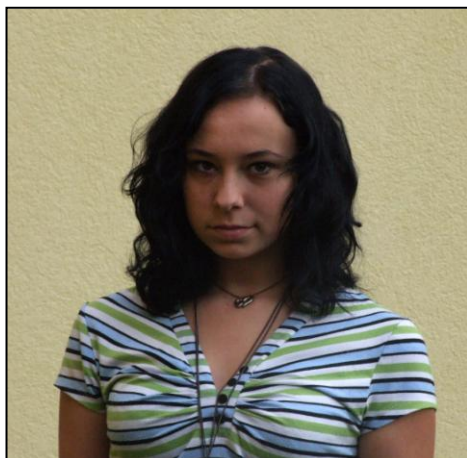
Také my žáci jsme měli pár nápadů, jak udělat něco pro mladší žáky. Pořádali jsme třeba Mikuláše a Valentýnskou besídku. Všechny nás to hodně pobavilo a užili jsme si spoustu legrace.

Letošní rok je pro mne ten poslední a ve své duši mám radost i smutek. Radost proto, že začínám novou etapu svého života, a smutek proto, že se loučím s lidmi, které jsem měla ráda. Budu na naši školu vzpomínat a čerpat znalosti a zkušenosti...

Vzkaz od spolužáků:

Dobrá, uchechtaná kamarádka, která nám ale často „pila krev“. Když nebylo po jejím, tak bylo zle. Nikdy nezapomeneme, jak nám v první třídě vyprávěla, že je těhotná. Do budoucna jí přejeme manžela, který jí bude její nálady tolerovat.

Krčmářová Diana

Datum narození: 15. 4. 1997

Adresa: Celní 30, Město Albrechtice

Přijata na: Střední škola společného stravování, Ostrava

Haiku:

Zavřené okno, co tlumí zvuky,
jen tak tu sedím
a nudím se.

Můj názor na školu

Můj názor na školu je rozporuplný. Když jsem nastoupila do první třídy, bála jsem se, že nebudu vědět jak se učit, nebo jak nás budou hodnotit paní učitelky. Když jsem pak postupně nastupovala do dalších tříd, uvědomovala jsem si, že to není a nebude lehké. Škola mi umožnila naučit se psát všemi deseti na PC, mluvit, nebo spíš číst anglicky a vím, jak se dělí peníze na historické a umělé, ale hlavně mi dala dar v podobě hodin kreslení, za které musím poděkovat panu učiteli Hrubému. Kdyby nebylo jeho, dnes bych kreslit neuměla. Jak roky plynuly a zbývaly poslední měsíce do konce školního roku, nemohla jsem se dočkat, až konečně škola skončí. Ale teď, pár týdnů před koncem devítky, si uvědomuji, že všechny ty roky tady utekly jako voda a že bych se nejraději vrátila do první třídy. Při pomyslení na to, že odsud odjedu a po prázdninách nastoupím do jiné školy, se mi dělá trochu nevolno. Základní škola je a byla pro mě něco jako útočiště, i když jsem měla chvílky, kdy jsem ji nenáviděla a chtěla ji zapálit (samozřejmě ne doslova). Musím uznat, že škola mi věnovala spoustu času, abych se naučila základní věci, a jsem jí za to vděčná.

Vzkaz od spolužáků:

Samotář, který ale nikdy nepokazí srandu, krásně maluje, a tak jí do budoucna přejeme, aby byla slavná malířka a její obrazy se prodávaly za miliony.

Křištofová Michaela

Datum narození: 31. 12. 1996

Adresa: Petra Bezruče 7, Město Albrechtice, 793 95

Přijata na: SPgŠ a SZŠ Krnov - pedagogické lyceum

Haiku:

Babí léto,
slunce hřeje...
Kecám. Prší.

Díky, Marie Terezie!

Někdo tam chodí rád, jiný předstírá různé choroby, aby tam nemusel. Ale i ti, kteří se těší jenom na přestávky, tam mohou zažít nejlepší chvílky života. Škola.

Ještě dnes si živě vybavuji svůj první školní den. Nervózní - a nejsem si jistá, jestli to bylo kvůli změně prostředí nebo kvůli šatům, které jsem měla na sobě a které jsem taky z celého srdce upřímně nenáviděla, jsem se posadila vedle holky, kterou jsem viděla poprvé v životě, protože všechna ostatní místa byla obsazená, a když se paní učitelka zeptala, kdo už se umí sám podepsat, přihlásila jsem se až jako druhá, čehož lituji dodnes.

Taky si pamatuji, jak jsme se spolužáky v hodinách dějepisu proklínali Marii Terezii, která zavedla povinnou školní docházku. Teď jsem jí ale tajně vděčná. Protože kdyby školy nebylo, neuměli bychom základní počty, psát, ani číst... Kdybych já neuměla číst, nestal by se ze mě knihomol. A to by mě mrzelo.

A když porovnáím sebe před devíti lety a dnes? Atletika byla vyměněna za gaučing, z naprosto neznámého důvodu jsem se odnaučila zpívat, opisování úkolů mi dalo schopnost psát rovně a úhledně, aniž bych se musela dívat do sešitu, a vím, kam schovat tahák, aby ho nikdo neobjevil... Samozřejmě i pár dalších věcí, ale jako správný žák nikdy nepřiznám, že bylo nakonec užitečné se je naučit. Nakonec, i když je škola občas vážně unavující, kde bychom si našli tolik přátel?

Vzkaz od spolužáků:

Spolehlivě nespolehlivá, s velkou fantazií a nejhlasitějším smíchem. Přejeme jí, aby se prosadila jako překladatelka a my se s jejím jménem potkávali na pultech knihkupectví.

Mičíková Monika

Datum narození: 27. 4. 1997

Adresa: Hynčice 92, Město Albrechtice

Přijata na: Střední pedagogická škola a Střední zdravotní škola Krnov

Haiku:

Vítr si s listem hraje.

Ty jsi vítr.

Já jsem ubohý list.

Škola a já

Když se nad tím zamyslím, uvědomím si, že mi toho škola dala opravdu dost. Nejvíce jsem vděčná za vzdělání. Nejsem v páté třídě a vím, že je to velice důležité. Nejen proto, abyste si sehnali práci, ale hlavním důvodem je schopnost řešit problémy. Každodenní problémy, se kterými se setkáváme v podstatě každý den. Tak třeba jen primitivní žárovka. Uměli byste zakoupit tu pravou, která „žere“ stejně jako vaše bývalá (žárovka)?

Jednání s lidmi je také důležitou součástí školního života. Smlouvání typu: „Dáš mi opsat úkol, když ti za to poradím v testu?“ anebo: „Přimhouřila byste oko, paní učitelko, když se budu další pololetí opravdu snažit?“ jsme použili jistě všichni. Od toho se budou odvíjet naše další dovednosti.

Co mi ještě škola dala? Přátele a kamarády. S těmi jsem strávila polovinu uplynulých devíti let. Na základce jsme prožili neopakovatelné zážitky. Ať už potěšující nebo naopak. Podívali jsme se také do různých koutů naší krásné země, kde jsme se pořádně vyblbli.

Abych se přiznala, nemůžu přijít na to, co mi škola vzala. Možná hodiny, které bych mohla strávit jinak, ale rozhodně ne tak, jak ho musím trávit teď. Co bych dělala bez schopnosti číst a psát? Žádný počítač, žádná kniha, žádné psaní esemesek...nic takového. Takže jsem ráda, že mi vzala tolik volného času, protože díky ní umím to, co umím.

Vzkaz od spolužáků:

Silná osobnost s mašlí ve vlasech a citem pro jazyky. Módní ikona naší třídy, snad se s ní v budoucnu budeme potkávat i jinak než v její psychologické poradně.

Michálek Dominik

Datum narození: 11. 5. 1997

Bydliště: Slezské Rudoltice 81

Přijata: Střední soukromá odborná škola
Rýmařov s.r.o., obor – sportovní a rekondiční
masér

Haiku:

To je zase den,
venku mrzne, sněží,
asi bude leden.

Škola, Škola, Školička

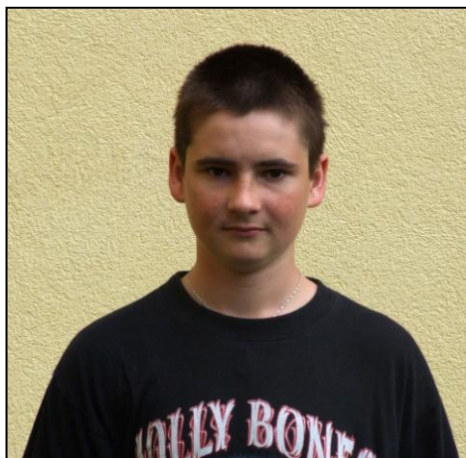
Škola – tohle slovo mě bude asi ještě dlouho trápit. Jsem v deváté třídě, ale už na mě čeká střední škola a pak možná i vysoká. Ve škole je někdy docela sranda, ale jindy NUDA, zvláště v hodinách, které mě nebaví (raději nebudu jmenovat, abych někoho neurazil). Ale na škole je stejně nejlepší to, že tam poznáte kamarády, lásky a také učitele, se kterými je sice občas legrace, ale když jde do tuhého, tak už to taková legrace není. Když se někoho zeptáte, co má na škole nejraději, odpoví vám nejspíš, že přestávku. A proč? Protože za tak krátkou chvíli můžete stihnout spoustu věcí, například můžete pravítkem hrát baseball. A co míček? Není problém, stačí smuchlat alobal a míček je na světě! Když se naopak zeptáte, co mu na škole nejvíc vadí, určitě odpoví, že zkoušení, nečekané písemky (ale i ty čekané), oznamování známek a takové věci, ze kterých se nám žákům zvedá hladina adrenalinu. Co na závěr? Držte se rčení „škola, základ života“ a dejte na slova rodičů typu: Měl by ses víc učit, jinak dopadneš špatně!!! Jestli se nebudeš učit, budeš dutý jako bambus!

Vzkaz od spolužáků:

Velký bubeník, který je schopný zamotat se do svého vlastního vtipu. Do budoucna mu přejeme, ať se probudnuje do nějaké slavné kapely.

Ondrašík Jan

Datum narození: 13. 8. 1996

Adresa: Liptáň 259

Přijat na: SŠAMP (automechanik)

Haiku:

Já v zimě vyšel ven,
když najednou
slunce hrálo zem.

Škola, základ života

Základní škola ve Městě Albrechticích je velká budova, kde mě naučili spoustu věcí, od čtení a počítání až po vzorečky z fyziky a chemie. Dodnes si pamatuju na zápis do první třídy. Chtěli po nás, abychom přepočítali ovoce, jako by to pro ně bylo těžké. A museli jsme nakreslit obrázek, který určitě výhodně prodali.

Tuto základní školu navštěvuji již od první třídy. První stupeň byl jako škola hrou, ale když jsme přešli na druhý stupeň, hraní nám skončilo. Dostali jsme spoustu nových učitelů, na každou hodinu jsme chodili do jiné místnosti a první půlrok jsme často zapomínali, kde máme být. Za třídní jsme dostali paní učitelku Taťanu Kurečkovou, která nám se vším pomáhala, a když jsme potřebovali, tak nám vždy poradila. Letos naše třída tuto školu opustí. Všem se bude stýskat po kamarádech, kamarádkách, a hlavně učitelích, kteří nás všemu, co umíme, naučili. Škola Město Albrechtice pro nás byla základem života.

Vzkaz od spolužáků:

Drobný, usměvavý, ve škole tichý, prostě náš „pyžamo“. Přejeme mu, aby šel jako automechanik „na dračku“.

Salvet Tomáš

Datum narození: 16. 6. 1997

Bydliště: Rudíkovy 28, Třemešná 793 82

Přijat na: SPŠ Bruntál

Haiku:

Za oknem mňouká
sněhově bílá
černá kočka.

Škola základ života

Každý, kdo jako malý vycházel ze školky, se do školy těšil – dokonce i já. Jenže postupem času se vše změní! Ranní vstávání bude těžší než doposud a večerní usínání rychlejší. První stupeň je samozřejmě „brnkačka“, ale jakmile se dostanete na druhý, začne to být horší. Sám vím, o čem mluvím. Mé tvrzení dokazuje i fakt, že do páté třídy se na mém vysvědčení objevovaly pouze samé jedničky a dvojky, ale od šesté tam byla i nějaká ta trojka. Nebyly to jen známky, co jsme ve škole dostávali. Škola nám dala mnoho nových kamarádů, obohatila nám slovní zásobu, dala nám vzdělání. Také se nám ve škole dostalo možnosti vyzkoušet si všelijaké sporty, od fotbalu až k pinballu, což mě osobně velice těší. Dostalo se nám mnoho znalostí ze všech předmětů. Díky škole umím číst, psát, počítat, ale znám i třeba Sluneční soustavu. Ve škole jsem si také našel spousta kamarádů, za které jsem rád. Ale se školou nemám spojené jen to dobré. Jsou tu i špatná zkušenosti. Například, když se mi nepovedla nějaká písemka, tak jsem si to doma odnesl. Samozřejmě všechno se dá spravit. Škola mi rovněž pomohla připravit se na přijímací zkoušky, které jsem zvládl. Za to jsem jí asi nejvděčnější. Je škoda, že tuhle školu opouštím, protože se mi zde líbilo. Ovšem už se také těším na další školu, bude to zase něco jiného, nového, a třeba i lepšího.

Vzkaz od spolužáků:

Počítačový maniak, který má na všechno odpověď, třídní bavič a pravá ruka Lukáše Turka. Do budoucna mu přejeme, aby ho jeho láska k počítači dovedla do nějaké velké počítačové firmy.

Šlapetová Barbora

Datum narození: 16. 9. 1996

Adresa: Rudíkovy 49, Třemešná

Přijata na: Střední škola obchodu, gastronomie
a designu Praktik – obchodník

Haiku:

Jel jsi dál,
narazil na rozcestí,
však vybral si špatný směr.

Škola života

Je to tři roky, co jsem poprvé vstoupila do dveří základní školy Město Albrechtice, ale vidím to jako včera. Nikdy nezapomenu na okamžik, kdy jsem po bloudění po chodbách vešla do třídy 7.B. Navždy budu mít v paměti pohledy všech svých spolužáků. Připadala jsem si jako návštěvník z jiné galaxie.

I když jsem si na naší „základku“ často stěžovala, nikdy to pro mě nebude jen velká budova s mnoha okny, kde jsem musela prosedět několik hodin pět dní v týdnu. Vždy jí budu vděčná za to, že vím, jaký je život. Naučila mě cílevědomosti, touze po úspěchu, a hlavně to, jak vybrusit ze všech problémů.

Samozřejmě že mi taky přinesla hádky doma, vzala mi volný čas a nemůžou chybět ani návštěvy v ředitelně. No co už?! I takový je život.

Už teď přemýšlím nad tím, jak budeme všichni vypadat za deset, dvacet nebo třicet let. Co věční průšviháři? Budou si vydělávat padesát tisíc měsíčně, mít velkou vilu, šťastnou rodinu a dvě auta BMW? A co ti „vyvolení“? Skončí na pracovním úřadě, nebo na lavičce v parku, špinaví a s flaškou piva v ruce?

Každý z nás je osobnost a všichni jsme se vyvíjeli, zatímco nás učitelé zahrnovali úkoly, písemkami a referáty. Na druhou stranu nám mnohdy pomáhali, jak se známky, tak i s osobními problémy. Vážím si velké většiny z nich. Nemůžu říct, že všech, protože nás učili, že lhát se přece nemá!

Vzkaz od spolužáků:

Naše Bubuš, která se nikdy nedokáže docenit a přestala věřit v to, že se někdy může stát profesionální tanečnicí, takže musíme věřit za ni...

Šlorová Lenka

Datum narození: 29. 7. 1997

Adresa: Odboje 24, Město Albrechtice

Přijata na: Gymnázium Krnov

Haiku:

Z okna se dívá slečna,
z očí slzy tečou jí,
pročpak asi?

Nikdo učený z nebe nespádá

Co mě napadne, když se řekne škola? Je toho spousta, například velká žlutá budova a velmi malé šatny, hřmotná postava pana ředitele, přísný, a přesto dobrácký úsměv pana školníka, učitelé a učitelky, přestávky vyplněné dopisováním úkolů, první aktovka s obrázkem Tomma a Jerryho i hodiny strávené nad učebnicemi.

Ale pěkně od začátku. Když se podívám na fotku z první třídy, docela nechápu. Ta malá kudrnatá holka jsem opravdu já? Přesně si vzpomínám na 1. září 2003, na maminku, která mě budila slovy: „Leničko, vstávej, škola volá!“ A tato rána se opakovala ještě asi 2160krát. Každý den stejný, přesto docela jiný.

Od té doby jsem ušla velký kus cesty, vyrostla o několik desítek centimetrů... Už vím, jak vypočítat rovnici o dvou neznámých, určit vedlejší věty či jak se řekne: „Please, where is the toilet?“ A to zdaleka není vše. Změnila jsem se i já. Pochopila jsem, co je přátelství, legrace, zodpovědnost, ale i prohra a nespravedlnost. Tomu všemu mě škola naučila, tedy spíše lidí v ní. Je čas jít dál. Proto všem děkuji za společně strávené chvíle, a že jich za těch 9 let nebylo málo...

Vzkaz od spolužáků:

Hlavička kudrnatá, která vždy říkala, že něco neumí, ale nakonec dostala jedničku. Do budoucna jí přejeme, aby to dotáhla k vysokoškolskému titulu a na Wimbledon.

Turek Lukáš

Datum narození: 8. 12. 1996

Adresa: V Sadě 6, Město Albrechtice

Přijat na: Střední pedagogická škola a Střední zdravotní škola Krnov

Haiku:

Venku vítr fouká,
venku listí padá.
Jen doma je teplo.

Devět let

Škola, spousta dětí ji nemá rádo. Určitě se jim nemůžeme divit, že dávají přednost vycházkám s kamarády nebo kamarádkami nebo raději tráví svůj volný čas na počítači. Když pak přijde učení, tak všichni určitě víme své. Pokud se do školy těšíme, tak jediné za svými kamarády. Ale nakonec, pokud jsou na škole dobří učitelé a třída je dobrý kolektiv, děti do ní nakonec chodí rády a často uznají, že zase tak špatná není. Pokud bych měl zavzpomínat na školu, kterou navštěvuji, určitě nikdy nezapomenu na první den, kdy jsem do ní šel. Na prvním stupni jsem se do školy velmi těšil, protože jsem nedostával horší známky než jedničky. Na druhém stupni to začalo být horší a těžší. Do školy se mi každým dnem chtělo míň. Víím, že jsem na konci devátého ročníku a za pár měsíců nastoupím na novou školu, kde to bude všechno ještě mnohem těžší. Ale na základní školu budu vzpomínat určitě jen v dobrém.

Vzkaz od spolužáků:

Třídní manekýn s IN účesem a nejhorším slovníkem z celé třídy. Skvělý kamarád, který vždy dokáže zlepšit náladu. Už ho vidíme jako učitele, který učí naše děti. Ať nám ho ty holky na tom pajdáku nezkaží!

Vrabka Karel

Datum narození: 28. 5. 1997

Adresa: Vodní 4, Město Albrechtice

Přijat na: Gymnázium Krnov

Haiku:

Podzim končí
a my se musíme připravit,
že přijde zima.

Škola, rychlý běžec.

Základní škola. Nikdy by mě nenapadlo, že uteče tak rychle. Připadá mi to jako včera, kdy jsem přišel do školy jako žák první třídy a nebýt učitelů, tak bych se pořád ztrácel. V té době jsem se dokonce bál deváťáků, a teď jsem přitom jedním z nich. Ano, je to tak, chodím do deváté třídy a už jsem ve škole strávil přibližně třináct tisíc hodin a letos budu bohužel muset tuto školu opustit.

Za celou dobu, co sem chodím, jsem se naučil mnoho, a nebylo to jenom čtení a psaní. Naučil jsem se počítat složité slovní úlohy na nepřímou úměrnost, kdybych se ztratil někde v cizině, tak se dokážu domluvit anglicky nebo německy a takových užitečných znalostí a dovedností si odnáším moc. Chtěl bych za ně poděkovat všem učitelům, kteří mne a mé spolužáky učili.

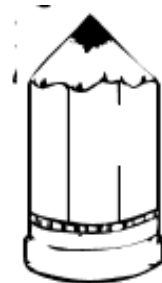
Ale tyto „zlaté“ časy končí, protože příští rok se každý z deváté třídy bude učit úplně jinde a na základní školu budeme už jen vzpomínat.

Vzkaz od spolužáků:

Spolehlivý, ochotný, chodící „google“. Děkujeme mu za to, že nás vždycky doučoval matematiku před písemkou. Vysokoškolský titul mu před jménem bude slušet.

PERLIČKY

- Synonymum k legrační – prdelní (Turky)
- Dr. – Dracula (Turky)
- Závysý – (Markét)
- P. uč. Kurečková: „Kdy vládl Caesar?“
Karel: „Dávno.“
- „Hned po zubaři je matika ta nejhorší věc na světě!“ (Míša)
- Nejednoduchší opravila na nejednoduhší (Anet)
- Středočeské moře (Markét)
- „Slané pečivo je slané, protože je na něm salám.“ (Karel)
- Kdysy (Leňa)
- Místo zahalit napsala zakalit (Bubuš)
- Ulehnuvši – ulehl vši; zastavivši – zastavila vši (Monča)
- „I could have to kill my sister.“ (Turky)
- Šokantní (p. Uč. Doležalová)
- Levi Presley (Monča)
- Místo taxi napsala taxy (Bůb)
- „Já vás vyzvu k tanci, ať nejste tak sama!“ (Turky paní učitelce Doležalové)
- „Řekla jsem, že ptáci nejsou důležití! Vynechte ptáky!“ (p. uč. Doležalová)
- „To je dneska ale úroveň, že, Líbo?“ (p. uč. Doležalová)
- Místo na západu napsala na záchodu (Bubuš)
- Moje blýty - myšleno mýty (p. uč. Doležalová)
- P. uč. Mertová: „Jaké nám hrozí nebezpečí, když sekáme mokrou trávu elektrickou sekačkou?“
Turky: „Podjede nám to a rozseká nás to!“
- V angličtině:
P. uč. Doležalová: „Jaký je druhý tvar slovesa tidy?“
Monča: „Tydýt!“
- V angličtině:
Monča: arrive... to je počasí, že?
- P. uč. Kostelníková: „Kolik má klokan nohou?“
Bradys a Karel dohromady: „Dvě nohy a dvě ruce!“

- Při zkoušení z literatury:
p. uč. Zapletalová/Adam: „Co víš o Eposu o Gligamešovi?“
Markét: „Tak Epos, nebo Gilgameš?“
- Roman paní učitelce Doležalové: „Nikdo není ostřejší než vy.“
Turky: „Ale jo, ty brambůrky nachos!“
- P. uč. Doležalová: „Od té doby, co jsme se potkali, máš mě ve své moci, Karle!“
- Dominik: these čte jako cheese
Roman: „Dělá z toho svačinu...“
- V testu: Město na soutoku pěti řek?
Denis: Langoš, sýr a kečup za 35 Kč
- P. Uč. Santariusová dělá stručný nákres: „...a sem si nakreslíš park...“
Lenka: „Ale já nechci park!“
pí. Uč: „Ale jo, chceš tam park, to víš, že tam chceš park!“
- P. uč. Pokorná: „Kde můžeme slyšet hymnu?“
Denis: „Na svatbách.“
- V testu: Jaký je nejrozšířenější strom v ČR?
Diana: jablečný
- P. uč. Doležalová: „Četli jste někdy něco od Kohouta?“
Saly: „Slepici.“
- P. uč. Kurečková: „Co bylo cílem Hlinkovy strany?“
Turky (zcela vážně): „Vyhrát MS v hokeji.“
- V testu: Který český spisovatel dostal Nobelovu cenu?
Šolochov (Pyžamo, Anet, Bradys)
- Místo učí dějepis řekla dějí učepis (Anet)
- Zesilování je gravitace (Monča)
- Místo Hitler bojoval ve válce řekla Rytmus bojoval ve válce (Natál)
- „Kino je někdy měkké, že?“ (Dominik)
- Lotyšští – „Tam jsou dvě N, že? (Saly)
- P. uč. Kurečková: „Jak se malovalo v kubismu?“
Denis: „Pomocí tužky a papíru.“
- P. uč. Doležalová: „Zjistila jsem, že jste neandrtálci.“
třída: „Áčko je teda co?“
p. uč. Doležalová: „Dinosauři!“

Vzkazy od učitelů:

- **Adámek Michal:** Učitel ti může otevřít dveře, ale vstoupit do nich musíš ty sám. Držte se!
- **Akritidis Čtvrtníčková Nela:** Milí deváťáci, ať se Vám splní všechny Vaše sny a přání. Nenechte se odradit pesimistickými a nevěřícími komentáři. I učitelé se mohou někdy mýlit. Já jsem toho živým důkazem. Jděte si za svým. Držím Vám pěsti.
- **Doležalová Renata:** Tak už je to tady, musím se rozloučit se svými prvními deváťáky. Chvilí trvalo, než jsme si k sobě našli cestu, ale dnes musím upřímně přiznat, že jste mi přirostli k srdci a že mi budete chybět. Přeji Vám všem hodně štěstí na střední škole a doufám, že mi dáte brzy vědět, jak se Vám daří. Vykročte pravou!
- **Glötzerová Veronika:** Věci nejsou nikdy špatné, záleží na způsobu, jak o nich přemýšlíme.
- **Chytilová Katka:** Jediný způsob, jak získat přítele, je být přítelem.
- **Kostelníková Pavlína:** Usmějte se.
úsměv - nestojí nic, ale udělá mnoho;
 - trvá jen chvíli, ale někdy se na něj vzpomíná celý život;
- je to světlo, které při pohledu do očí neznačí, že srdce je doma.
- **Macková Hana:** Vzdělání je bohatství, které si nosím v sobě.
- **Mertová Věra:** Láska je jediný podnět, jenž aktivuje inteligenci a kreativitu, něco, co vás očišťuje a osvobozuje.
- **Pokorná Jana:** Nikdy neříkej nikdy.
- **Santariusová Irena:** Mladá generace má pocit, že s ní přichází lepší svět, a stará generace má pocit, že s ní lepší svět odchází. (K. Čapek)
- **Vyležíková Jana:** Byli jste má nejméně početná třída, ale i třída, se kterou jsem si nejlépe rozuměla a brala Vás jako své vlastní děti. Nikdy nezapomenu na společně prožitá léta v albrechtické škole a hlavně na nenapodobitelná vyprávění vtipů Vaší spolužačky Míši. Nyní jste udělali poslední tečku za první etapou Vašeho života a do těch dalších Vám přeji hodně štěstí.
- **Závodná Zdenka, ta co Vás učila číst, psát a počítat do 20.:** Milí bývalí prvňáci, dnes deváťáci, mám na Vás velmi krásnou vzpomínku. Po zazvonění na velkou přestávku Lukáš nebo Karlík zavelel: „Jdeme dělat hospodu!“ Kolem jedné lavice jste rozestavěli židle, zasedli a proběhlo občerstvení s občasnou burzou svačín. A protože v hospodě se diskutuje, ale neběhá, Vaše přestávky byly velmi klidné. S tímto originálním řešením jsem se u jiných tříd už nikdy nesetkala. Doufám, že Vám ta originalita vydrží a že i ostatní kantoři na Vás budou vzpomínat s láskou.
- **Žlebčíková Radka:** Nezapomeň, že i na každém dně můžeš najít něco hezkého.

VZKAZ OD PANA ZÁSTUPCE:

Milí absolventi 2012, všem Vám přeji, abyste na naši školu vzpomínali v duchu studentské hymny Gaudeamus Igitur:

Radujme se tedy,
dokud jsme mladí,
po radostném mládí:
po přetěžkém stáří
budem v zemi zakopáni.

Ať žije škola,
ať žijí kantoři,
ať žije každý student,
ať žije každá studentka;
ať jsou vždy ověnčeni!

Budeme rádi, když se s námi v budoucnu osobně, mailem či prostřednictvím sociálních sítí podělíte o své příští úspěchy!

Milan Pokorný

VZKAZ OD PANA ŘEDITELE:

Kluci a holky...

Co se tak přeje.
Hodně zdraví a štěstí.
Dobří přátelé.
Úspěchy v životě.

Přidám něco navíc...

Nepleťte si slušnost se slabostí.

Nebojte se.
Napadne-li vás někdo, braňte se.
Nehleďte jen na sebe.
Když můžete, pomozte.

Umějte přiznat svá pochybení.

Budte tolerantní.

A hlavně si nemyslete,
že pravda je vždy jen na Vaší straně.

Držím Vám všem palce.

Karel Knapp, ředitel školy

Odpovědné redaktorky: Míša Křištofová, Lenka Šlorová
Jazyková korekce: Renata Doležalová